

Grodziec, 23.04.2026r.

Opinia Zbiorcza Zespołu Lokalnej Współpracy w Nadleśnictwie Grodziec

Dotyczy: założeń do projektu Planu Urządzenia Lasu (PUL) na lata 2028–2037.

Na podstawie §8 ust. 4 Instrukcji Urządzania Lasu, stanowiącej załącznik do Zarządzenia nr 116 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 14 grudnia 2023 r. w sprawie wprowadzenia „Instrukcji urządzania lasu” w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe, Zespół Lokalnej Współpracy przedstawia opinię dotyczącą założeń projektu planu urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Grodziec na lata 2028 – 2037.

Ocena założeń projektu planu

Zespół Lokalnej Współpracy, po zapoznaniu się z założeniami zaprezentowanymi na Naradzie Urzędzeniowej, opiniuje pozytywnie założenia do projektu planu dla Nadleśnictwa Grodziec oraz nie wnosi uwag do ogólnych założeń planu. Członkowie Zespołu zauważają, że na przestrzeni ostatnich dwóch dekad, systematycznie wzrosła różnorodność biologiczna polskich lasów, co jest wynikiem dotychczasowej gospodarki leśnej.

Propozycje w zakresie zagospodarowania turystycznego lasu, edukacji leśnej oraz zagospodarowania drzewostanów o zwiększonej funkcji społecznej

1. Pan Radosław Pawlaczyk zwrócił uwagę na odpowiednie zagospodarowanie drzewostanów o zwiększonej funkcji społecznej pod kątem bezpieczeństwa (całkowita rezygnacja z pozyskania w lasach społecznych mogłaby skutkować brakiem możliwości korzystania z rekreacyjnych funkcji lasu ze względu na zamierające, niebezpieczne drzewa) oraz uwzględnienie potrzeb miejscowej społeczności w zagospodarowaniu turystycznym drzewostanów w pobliżu miasta Zagórów.
2. Pan Waldemar Błaźniak zaproponował współpracę leśnikom w zakresie działalności dydaktycznej z Regionalnym Związkiem Pszczelarzy Wielkopolski Południowej (RZPWP), poprzez włączenie zagadnień bartnictwa i pszczelarstwa do prowadzonej edukacji przyrodniczo-leśnej w Nadleśnictwie Grodziec .

Propozycje w zakresie ochrony przyrody i pszczelarstwa (propozycje wniesione przez Pana Waldemara Błaźniaka - przedstawiciela Regionalnego Związku Pszczelarzy Wielkopolski Południowej w Kaliszu)

1. Utrzymanie istniejących łąk śródleśnych lub odtwarzanie zanikających polan, w wyniku sukcesji naturalnej. Dostosowanie terminu ich koszenia do biologii owadów zapylających (najlepiej po terminie kwitnięcia głównych gatunków miododajnych).

2. W ramach cięć pielęgnacyjnych, rozluźniania zwarcia i zwiększanie dostępności światła do koron drzew wokół gatunków będących istotnym źródłem pożytku dla owadów zapylających celem umożliwienia im rozbudowy koron oraz stworzenia warunków do obfitego kwitnienia.
3. Pozostawianie bez odnowienia niektórych powstających pojedynczych luk w drzewostanie o powierzchni 5–10 arów, celem umożliwienia wzrostu i obfitego kwitnienia rodzimych gatunków roślin krzewiastych i roślin runa, w tym malin, jeżyn, borówek oraz wrzosów.
4. Pozostawiać występujące grupowo wierzby iwy oraz leszczyny pospolite na właściwych siedliskach, w miejscach dobrze nastonecznionych, np. na skrajach lasu, brzegach cieków lub przy drogach leśnych. Obok olszy czarnej są to najwcześniej zakwitające gatunki wiatropylne, których pyłek jest bardzo cenny dla wczesnowiosennego rozwoju rodzin pszczoł.
5. Zwiększenie udziału czereśni ptasiej, lip drobnolistnej i szerokolistnej, klonów pospolitego, jawora paklonu na właściwych siedliskach w miejscach raczej nastonecznionych, np. na skrajach lasu, brzegach cieków lub przy drogach leśnych, celem zapewnienia odpowiednich warunków do wzrostu, rozbudowy koron oraz obfitego kwitnienia.
6. Podejmować działania, mające na celu zachowywanie lub sukcesywne zwiększanie zasięgu występowania borówczysk, wrzosowisk oraz płatów rodzimych gatunków geofitów, m.in. przez stwarzanie warunków do ich obfitego kwitnienia.
7. Formowanie ekotonów (w ramach możliwości warunków siedliskowych) z dominacją śliwy tarniny, głogów, róż i innych rodzimych gatunków roślin krzewiastych, będących istotnym źródłem pożytku dla owadów zapylających.
8. Zwiększanie udziału gatunków biocenotycznych (miododajnych), stanowiących pożytki dla zapylaczy w nowo tworzonych drzewostanach (na etapie odnowienia) – sadzenie drzew głównie w formie mieszania pasowego, grupowego lub drobnokępowego.
9. Pozostawić (jeżeli to możliwe, przez wszystkie fazy wzrostu drzewostanu) domieszki drzewiastych gatunków biocenotycznych, tych o niewielkim znaczeniu produkcyjnym (np. czereśnia ptasia, lipy, klony, wierzba iwa, czeremcha pospolita – w pasie brzegowym drzewostanu).
10. Rozważyć podjęcie działań z zakresu utrzymania dróg leśnych – do wzbogacania odstępionych poboczy w pożytki dla zapylaczy. Przy takich odstępionych drogach można inicjować aleje szlachetnych odmian drzew owocowych lub gatunków „dzikich” drzew owocowych.
11. Pozostawienie, w uzasadnionych przypadkach, odnowień naturalnych robinii akacjowej (akacji) i prowadzenie zabiegów w kolejnych fazach rozwojowych zgodnie z zasadami hodowli lasu i sztuką leśną.

12. Pozostawianie odroślowych akacji w wybranych fragmentach stref przejściowych drzewostanów / założonych uprawy / ekotonów, po usunięciu zagrażających i potencjalnie niebezpiecznych robinii akacjowych, w ramach cięć pielęgnacyjnych lub odnowieniowych.
13. Odtwarzanie (rewitalizacja) starych sadów śródleśnych i okołoleśnych.
14. Kształtowanie przestrzeni wokół osad leśnych (i dawnych osad leśnych) pod kątem gatunków drzew, krzewów i roślin zielnych pożytecznych dla pszczół i innych owadów zapylających, infrastruktury sprzyjającej zapylaczom, ewentualnego zakładania łąk kwiatnych.

Zespół Lokalnej Współpracy opiniuje pozytywnie założenia do projektu planu dla Nadleśnictwa Grodziec na lata 2028-2037 i nie wnosi innych zastrzeżeń.

Zestawił: Tomasz Sikora